

Arrest

nr. 317 651 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 9 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 23 oktober 2022 binnenkwam als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 24 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 20 juni 2023 kreeg verzoeker door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aangesteld gedurende zijn minderjarigheid. De voogdij werd van rechtswege beëindigd eind februari 2024, omdat verzoeker meerderjarig werd.

1.3. Op 9 november 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 13 november 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 24/10/2022
Overdracht CGVS: 03/08/2023

Jouw persoonlijk onderhoud vond plaats op 10 oktober 2023 van 14u25 tot 16u50 in aanwezigheid van een tolk het Pashto machtig en jouw voogd, mevrouw V. E.n, en advocaat, meester Dekerf (voor Van Cutsem).

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Gazak in het district Surkrod, provincie Nangarhar, waar je woonde tot kort voor jouw vertrek uit het land.

Jouw vader en zijn broer bezaten een tractor. Op een dag kwamen soldaten van de overheid naar jouw vader toe, en vroegen dat hij met zijn tractor enkele velden papaver zou vernietigen. Ze dwongen hem dit te doen tegen zijn wil. Naderhand eiste de eigenaar van de velden, een talibanleider, 1.2 miljoen Afghani van jouw vader. Jouw vader kon dit niet betalen, en ze hebben hem uiteindelijk vermoord. Jij vreest nu dat ze jou ook gaan vermoorden.

Je verliet Afghanistan kort voor de val van de overheid, en reisde via verschillende landen naar Bulgarije, en dan verder naar België, waar je aankwam op 23 oktober 2022 en om internationale bescherming verzocht op 24 oktober 2022. Ter staving van jouw relaas leg je kopieën voor van: taskara's en foto's.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Je verklaart dat je niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat jouw vader daar door talibanleden vermoord is en ze jou ook zouden doden. Je bent er niet in geslaagd dit aannemelijk te maken om onderstaande redenen:

- 1. Band met persoon waarvan je beweert dat hij overleden is niet aangetoond: je legt een kopie van een taskara(document 1), en een aantal foto's voor van een persoon waarvan je beweert dat hij overleden is en dat hij jouw vader is, alsook van diens begrafenis (document 2). De foto's van de begrafenis zijn te onscherp om iets uit op te maken. Louter op basis van de kleine en onscherpe foto op de taskara die van jouw vader zou zijn (document 1) valt ook niet op te maken dat het om de persoon op de andere foto's gaat (document 2). Bovendien geef je aan dat jij niet afgebeeld staat op de foto's van de zogezegd overleden persoon (CGVS p. 12, 13), noch leg je andere foto's voor waarop jullie samen te zien zijn.*
- 2. Overlijden van vader niet aangetoond: om de dood van de persoon waarvan je beweert dat jij jouw vader is aan te tonen, leg je enkel een aantal foto's voor van wat zijn lichaam zou zijn (document 2). Het valt uit deze foto's evenwel niet op te maken of het werkelijk om een overleden persoon gaat (geen duidelijke sporen van verwondingen of typerende postmortale veranderingen), en deze zouden in scene gezet kunnen zijn. Je legt geen enkel ander stuk voor dat op zijn dood wijst, zoals een aangifte van zijn overlijden bij de autoriteiten, vaststellingen door de autoriteiten, getuigenissenverslagen, etc. (CGVS p. 13).*
- 3. Moord op je vader is op zich weinig aannemelijk: je verklaart dat jouw vader verplicht werd door de overheid om papaver te vernietigen, en hij naderhand door de talib die eigenaar van de papaver was gevraagd werd een grote som geld te betalen, en vermoord werd nadat hij aangaf dit niet te kunnen betalen*

(CGVS p. 11). Dit is maar weinig logisch: als het doel was om geld van jouw familie te verkrijgen, zou de eerste stap hiertoe niet de moord op de voornaamste kostwinner mogen zijn. Hier op gewezen, verklaar je dat jouw vader net vermoord werd om de familie onder druk te zetten te betalen (CGSV p. 18). Dit is echter geen geloofwaardige manier van handelen. Als men jouw familie onder druk wou zetten om te betalen, konden andere en doeltreffendere stappen genomen worden, zoals het ontvoeren van familieleden, of het opeisen van goederen zoals het land en de tractor van de familie. Je verklaart hierover echter dat deze gewoon binnen de familie blijven tot op vandaag (CGVS p. 6). Bovendien stel je dat er ook geen onderhandelingen plaatsvonden om te bekomen dat een kleinere, meer realistische som werd gevraagd, of dat er met een plan van afbetalingen gewerkt kon worden (CGVS p. 17). Al deze zaken zijn moeilijk verenigbaar met (een conflict dat voortvloeit uit) een (vermeende) geldschuld. Anderzijds zijn er in jouw verklaringen geen elementen die er op wijzen dat er andere motieven dan de geldsom in het spel waren; het was voor de gemeenschap duidelijk dat jouw vader gedwongen geweest werd met geweld door de overheid om de papaver te vernietigen (CGVS p. 15), en er lijkt daarom geen andere bron van vijandigheid aanwezig.

4. Weinig aannemelijk dat ze jouw oom ongemoeid zouden laten: je verklaart bovendien dat de broer van jouw vader tot op vandaag ongemoeid in het thuisdorp woont (CGVS p. 6). Nochtans zijn broers in de Pashtoun-traditie voor elkaar aansprakelijk als het bijvoorbeeld op wraak aankomt, en kan verwacht worden dat indien jij als zoon te vrezen zou hebben voor geweld omwille van wat jouw vader gedaan heeft, dit net zozeer voor zijn broer zou gelden. Hier op gewezen, kan je dit enkel ontkennen zonder verdere toelichting (CGSV p. 18). Bovendien verklaarde je dat de tractor waarmee jouw vader de papaver vernield zou hebben, gedeeld was tussen hem en zijn broer (CGVS p. 14), waardoor hij ook zo bij het incident betrokken kan worden, en het daarom nog vreemder is dat hij ongemoeid gelaten zou worden.

5. Moment van vertrek niet aangetoond: je verklaart dat je Afghanistan verliet kort voor de val van de Afghaanse overheid, en dat je telkens maandenlang verbleef in Turkije en in Servië voor jouw vingerafdrukken een eerste keer genomen werden in Italië (CGVS p. 19; verklaring DVZ dd. 25 juli 2023, afdeling 23.). Je kan jouw verblijf in deze landen evenwel niet aantonen, en geeft aan dat je die stukken die je had betreffende jouw verblijf in Servië, weggegooid of vernietigd hebt (CGVS p. 19). Hierdoor staat het moment van jouw vertrek niet vast. Als je in werkelijkheid nog tijdlang na de machtsovername van de taliban in Afghanistan zou hebben kunnen wonen, doet dit sterk af aan de door jou voorgehouden vrees.

6. Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat je geen internationale bescherming hebt gevraagd in de Europese landen waarlangs je reisde naar België (noch daar de procedure doorlopen). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat je dit naliet in de landen die je passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en jouw ingeroepen vrees voor vervolging.

Je geeft aan dat je twee ooms langs moederskant hebt die actief waren voor de voormalige overheid, mogelijk bij de politie:

1. Je haalt aan dat jouw ooms heden in Afghanistan verblijven en je maakt geen melding van problemen die ze momenteel zouden kennen (CGVS p. 5). Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat jij, als familielid, in geval van terugkeer wel een nood aan bescherming zou hebben.

Jouw advocaat wees er ook op dat je een risico zou kunnen lopen bij terugkeer omwille van een (gepercipieerde) verwestering (CGVS p. 20). Je bent er echter niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat je (zodanig) verwesterd bent om onderstaande redenen:

1. Verklaringen geven blijk van een hoge mate van begrip omtrent de in Afghanistan heersende normen, wensom niet openlijk te breken met deze normen: je geeft aan dat je bewust geen zaken post op social media waarvan je denkt dat deze aanstootgevend zouden kunnen zijn voor andere Afghanen, zoals foto's met meisjes (CGVS p. 4, 6, 7), en blijkt je bewust van en gevoelig voor eventuele negatieve feedback van andere Afghanen in België omtrent jouw activiteiten hier. Je verklaart dan ook dat je soms bewust andere Afghanen of gesprekken uit de weg gaat waarbij jou verweten zou kunnen worden dat je in België te weinig bidt, of dat je hier zaken doet die niet door de beugel kunnen, zoals te weinig bidden, een vriendin hebben, alcohol drinken, en laat wegblijven (CGVS p. 6, 7, 9, 10). Je verklaart tevens dat je niet durft delen met jouw familie in Afghanistan dat je hier een vriendin hebt (CGVS p. 10). Er kan daarom gesteld worden dat je blijk geeft van een hoge mate van besef over het verschil tussen de in Afghanistan (Afghaanse gemeenschap) vigerende gebruiken, en deze gangbaar in België, alsook van een vermogen om jouw presentatie naar de buitenwereld toe zo nodig aan te passen.

2. Vormende jaren doorgebracht in Afghanistan: je hebt minstens tot je 15 jaar oud was in Afghanistan gewoond, en je verklaarde dat je acht jaar school gelopen hebt in Afghanistan, en kan lezen en schrijven in Pashto, het Dari machtig bent (CGVS p. 7, 8).

3. Praktiserend moslim: je geeft aan dat je nog steeds dagelijks probeert te bidden en deelneemt aan de vasten. Je stelt tevens dat het niet mogelijk is om naar de moskee te gaan of te bidden zo vaak je zou willen, maar wijst dit aan praktische problemen zoals het moeten volgen van lessen, eerder dan aan een gewijzigde religieuze beleving (CGVS p. 9).

4. Geen verregaande integratie in België: jij en jouw voogd geven aan dat je een zekere kennis van het Nederlands en Engels hebt (CGVS p. 8), maar niettemin bleek je voor het voeren van het interview nog een tolk Pashto nodig te hebben. Daarnaast heb je nog geen banden gelegd met een gastgezin in België, noch heb je hier al gewerkt (CGVS p. 8, 10). Je speelt daarentegen wel nog cricket (CGVS p. 10), een sport eerder gangbaar in Afghanistan dan in België.

5. Weinig concrete elementen omtrent verwestering:

5.1. Je roept in dat je in België een vriendin zou hebben (CGVS p. 10). Uit de loutere omstandigheid dat je een feitelijke relatie hebt met een Belgisch meisje – waarover je overigens geen enkele verdere toelichting verschaft – kan niet blijken dat je verwesterd gedrag vertoont dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging en dat voor jou bijzonder belangrijk is om jouw (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

5.2. Menging over de positie van de vrouw in de maatschappij op zich niet voldoende: je geeft aan dat door jouw verblijf in België en de zaken die je hier meemaakte (namelijk het zien van en interageren met vrouwen in leidinggevende en posities van maatschappelijk aanzien) jouw visie op de positie van de vrouw gewijzigd is (CGVS p. 10, 11). Je bent zelf evenwel een man, waardoor het louter houden van deze denkbeelden een herintegratie in de Afghaanse maatschappij niet *prima facie* in de weg staat zoals dit voor een vrouw het geval zou zijn. Je geeft ook niet aan dat je bijzonder actief bent op dit vlak, bijvoorbeeld onder de vorm van politiek engagement of activisme.

5.3. Je geeft aan dat je jou niet kan vinden in de haar- en baardsnit die heden in Afghanistan gangbaar is, dat je per uitzondering alcohol drinkt, en dat je om jouw integratie te bevorderen westerse kleren probeert te dragen in België (CGVS p. 9, 10). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Je toont niet aan dat gegeven elementen deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je deze opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van jouw politieke of religieuze overtuiging.

Situatie bij terugkeer is niet van dien aard dat het een terugkeer onredelijk zou maken:

1. Er is *supra* al op gewezen dat je niet aannemelijk gemaakt hebt dat jouw vader werkelijk gedood zou zijn, waardoor je bij een terugkeer op hem zou kunnen terugvallen.

2.. Je geeft aan dat je (minstens) nog twee ooms langs moederskant en een oom langs vaderskant hebt in jouw thuisland, met wie de band goed is (CGVS p. 5, 6).

3. Je verklaarde dat je acht jaar school gelopen hebt in Afghanistan, en kan lezen en schrijven in Pashto, het Dari machtig bent, en daarnaast enige kennis van het Turkse, Engels en Nederlands hebt (CGVS p. 7, 8), wat blijkt geeft van zekere intellectuele capaciteiten.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat je er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat je gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat je bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade, noch dat je om deze redenen aanspraak kan maken op subsidiaire bescherming.

De (overige) documenten die je voorlegde ter staving van jouw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen.

Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Afghanistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsvername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode

voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rest nog de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het sterk verminderde willekeurig geweld in Afghanistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Wat deze persoonlijke omstandigheden betreft, moet in herinnering worden dat in uw regio het willekeurig geweld op een dusdanig laag niveau voorkomt dat er in het algemeen geen reëel risico voor burgers bestaat en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is alvorens te kunnen besluiten dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Wanneer uit de beschikbare informatie duidelijk naar voren komt dat de schaal van het willekeurig geweld in een bepaalde regio dermate laag is dat er in het algemeen geen reëel risico bestaat voor burgers om getroffen te worden door willekeurig geweld, volstaat de vaststelling dat er persoonlijke omstandigheden zijn niet zonder meer om aanleiding te geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Een verzoeker dient derhalve een hoger niveau van individuele elementen aan te brengen teneinde tot het bestaan van een reëel risico te kunnen besluiten. Dit hogere niveau van persoonlijke omstandigheden teneinde te kunnen besluiten tot een reëel risico wordt door u niet aangebracht.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk

voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie)

niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatieverrichting, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_and_Herat_City.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u tot de achtste graad naar school te zijn gegaan, en nog steeds

contact te houden met jouw familie in het thuisland (CGVS p. 6). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 57/1, § 3 en 4, van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen omtrent de door hem uiteengezette feiten en gebeurtenissen en de vervolgingsvrees die als gevolg daarvan aanleiding heeft gegeven tot zijn vlucht en zijn verzoek om internationale bescherming.

Zo stelt de bestreden beslissing dat de band met de persoon waarvan verzoeker beweert dat hij overleden is, niet aangetoond werd. Verzoeker voegt om deze reden nog een foto toe waar hijzelf samen met zijn vader op staat.

Daarnaast meent de bestreden beslissing dat het overlijden van zijn vader niet aangetoond werd. Zo stelt de bestreden beslissing dat uit de foto's die verzoeker voorlegt niet op te maken valt of het werkelijk om een overleden persoon gaat. Het betreft hier louter een speculatie, het voordeel van de twijfel dient in deze dan ook toegepast te worden.

Daarnaast stelt de bestreden beslissing dat de moord op verzoekers vader op zich weinig aannemelijk is. Zo stelt de bestreden beslissing dat de taliban geen geloofwaardige manier van handelen volgde. De bestreden beslissing meent dat als de taliban verzoekers familie onder druk wou zetten om te betalen, andere doeltreffende stappen genomen konden worden zoals het ontvoeren van familieleden of het opeisen van goederen van de familie. Echter, *a priori*, kunnen deze argumenten van de bestreden beslissing over het gedrag van de lokale Taliban, niet doorslaggevend zijn bij de beoordeling van verzoekers geloofwaardigheid. Het gedrag van de lokale Taliban proberen te bepalen, betreft de inschatting van de veronderstelde intentie en gedrag van een derde persoon. Niet enkel zijn dergelijke mentale processen bij een derde persoon die afwezig is per definitie ontoegankelijk, ze zijn in die mate ook irrelevant voor de beoordeling van verzoekers geloofwaardigheid. Bovendien voegt de bestreden beslissing op onwettige wijze voorwaarden toe aan de vaststelling van de algehele geloofwaardigheid en de bewijslast die op verzoeker rust (artikel 48/6, § 1 en 4, van de Vreemdelingenwet en de richtlijnen daaromtrent van UNHCR).

Daarnaast stelt de bestreden beslissing dat er geen onderhandelingen plaatsvonden om te bekomen dat er een kleinere, meer realistische som gevraagd werd. De bestreden beslissing meent dat dit onverenigbaar is met een conflict dat voortvloeit uit een vermeende geldschuld. Er dient dienaangaande op gewezen te worden dat verzoeker verklaarde dat er wel degelijk overlegmomenten plaatsvonden waar verzoekers vader aangaf dat hij de geldschuld niet kon betalen. Verzoeker verklaart dat hij niet weet wat er gezegd is geweest, nu hij er zelf niet bij was, omdat hij te jong was. Het kan dus goed zijn dat verzoekers vader wel trachtte een plan van afbetalingen of een kleinere som te bekomen.

Vervolgens meent de bestreden beslissing dat het weinig aannemelijk is dat de taliban verzoekers oom ongemoeid zou laten. Volgens de bestreden beslissing zouden broers voor elkaar aansprakelijk zijn als het op wraak aankomt in de Pashtoun-traditie. De bestreden beslissing meent vervolgens dat verzoeker dit enkel ontkent zonder verdere toelichting. Verzoeker lichtte echter wel degelijk toe waarom zijn oom niet geraakt werd. Bovendien is wat de bestreden beslissing hier aanvoert over dat verzoekers oom aansprakelijk zou moeten geweest zijn voor de wraak van de taliban op verzoekers vader, een ongegronde speculatie zonder dat zij hierbij enig aantoonbaar bewijs ter ondersteuning van deze bewering voorlegt.

Daarnaast meent de bestreden beslissing dat het nog vreemder is dat verzoekers oom ongemoeid gelaten werd nu de tractor waarmee de papaver vernield was, gedeeld werd tussen verzoekers vader en oom. Verzoeker wenst er op te wijzen dat hij niet weet of de taliban op de hoogte was van het feit dat de tractor gedeeld werd tussen zijn vader en oom. Bovendien reed enkel verzoekers vader met de tractor, waardoor het niet vreemd is dat ze zijn oom ongemoeid lieten, nu de taliban waarschijnlijk niet op de hoogte was van het feit dat de tractor gedeeld werd.

Het is belangrijk op te merken dat verzoeker over zijn interviews heen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal steeds consistent bleef over zijn vluchtmotieven.

Vervolgens moet verzoeker ook vaststellen dat de bestreden beslissing er ook wat de beoordeling betreft van zijn eigen problemen een al te subjectieve beoordeling op nahoudt, zonder voldoende rekening te houden met zijn verklaringen in het licht van zijn jeugdige leeftijd, zowel op het moment dat de gebeurtenissen hebben plaatsgevonden (ongeveer 14 à 15 jaar) als toen hij deze verklaringen heeft afgelegd (ongeveer 17 jaar). Daarnaast heeft de bestreden beslissing bij de beoordeling ten gronde nagelaten de elementen uit verzoekers vluchtrelaas die onbetwist zijn, het gepaste gewicht toe te kennen en er integendeel voor gekozen de elementen waarover onduidelijkheid zou bestaan eenzijdig een negatieve interpretatie te geven.

Naast de kwestie van de geloofwaardigheid, wenst verzoeker erop te wijzen dat de vervolgingsvrees die hij aanhaalt wel degelijk gegrond is. De objectieve vrees in hoofde van verzoeker bestaat er in dat hij door het incident van zijn vader, als samenwerker van de voormalige overheid aanzien kan worden. Verzoeker verwijst hierbij naar landeninformatie.

Vervolgens licht verzoeker op uitgebreide theoretische wijze het risico op gepercipieerde verwestering toe aan de hand van landeninformatie. *In concreto* betoogt verzoeker als volgt:

“In casu moet bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) politieke en/of religieuze overtuiging en het behoren tot een specifieke sociale groep, ten eerste rekening gehouden worden met de verklaringen van verzoeker, afgelegd in het kader van het persoonlijk onderhoud, met betrekking tot zijn geesteshouding ten opzichte van de Belgische samenleving en zijn plaats binnen deze samenleving.

Zo stelt verzoeker dat hij ten eerste minder met zijn geloof bezig is in België. Hij stelde hierover:

"Naar moskee gaat niet, want ik ben vaak op school. Niet als in eigen land dat ik vijf keer per dag kan bidden, ik heb geen tijd. Moet ook tijd aan vriendin geven. Het is niet dat ik bekeerd ben of mijn religie ben gesopt, maar geen tijd." (NPO, p.9)

Daarnaast ziet hij er ook 'westers' uit:

"In mijn land zeggen ze, lange baard is als de profeet. Ik heb er nog geen, gelukkig, wil die ook niet. Lange haren zeggen ze ook van dat het religieus is, maar ik wil gewoon westers kapsel." (NPO, p. 9)

Bovendien heeft hij ook 'westerse' ideeën:

"Ik kan tegen die mensen niets zeggen, dat is mijn job niet, ze zijn vrij om met hun lichaam te doen wat ze willen." (NPO, p. 9)

Daarnaast doet hij de traditionele kledij aan als pyjama. (NPO, p. 9)

Vervolgens heeft verzoeker heel wat vrienden van verschillende nationaliteiten:

"VZ: Ik heb er Belgische, Roemeense, Oekraïense, vanalles.

PO: En bijvoorbeeld, de vier beste?

VZ: Dat zijn D., T., R., en G.— die kan ik niet goed uitspreken. G. en D. zijn van België, T. van Oekraïne, en R. van Roemenië" (NPO, p. 9)

Bovendien heeft verzoeker deze vrienden zeer bewust gekozen. Zo stelt hij: "Heel vaak breng ik tijd met die vrienden door, van hier en elders, ze hebben respect voor mij en ik voor hen, we komen goed overeen. Reden is, die roddelen niet als ik iets doe, Afghaanse vrienden dat is van "dat mag en dat mag niet". Maar dat doen zij niet." (NPO, p. 10)

Uit deze verklaring blijkt dat zijn Afghaanse vrienden nog traditioneler aan de Afghaanse gedragsregels vasthouden. Verzoeker heeft deze gedragsregels verlaten en zoekt daarbij (niet-Afghaanse) vrienden op die er dezelfde waarden en normen op nahouden zoals hijzelf.

Zo heeft verzoeker een Oekraïense vriendin hier in België (stuk 6) en stelt hij zelf: "Omdat ik niet meer bid als vroeger, niet zo religieus als mensen in mijn land. Dan praten ze, waarom bid je niet vijf keer per dag. Je bent in westen en verandert. Dat vindt ik geen leuke commentaar. We zeggen wel goedendag, maar meer wil ik zelf niet" en verder "Mijn vriendin, als ik iets drink dat ik niet mag drinken, sommige mensen willen dan al geen hand geven aan me. Een klein beetje alcohol bijvoorbeeld." (NPO, p. 10)

Over zijn vriendin zegt hij bovendien dat hij het niet aan zijn moeder zou durven zeggen. (NPO, p. 10)

Daarnaast stelt hij over de omgang met vrouwen hier: "In Afghanistan zag ik, mannen mogen meer zeggen en beslissen, vrouwen kunnen niets doen. Dat dacht ik daar ook. Maar dan hier zie ik leerkrachten goed lesgeven, dingen organiseren, ik was geschrokken. Met mijn verblijf zag ik dat vrouwen hoge positie kunnen hebben, en op belangrijke posities kunnen hebben. We zijn verkeerd daarover." (NPO, p. 11)

Verzoeker hangt dus met andere woorden 'westerse waarden' aan zoals gelijkheid tussen man en vrouw. Hij stelt zelfs dat ze in Afghanistan verkeerd zijn. Hij zou zich in geval van terugkeer naar Afghanistan niet meer kunnen aanpassen aan de ideeën daar. (NPO, p. 11)

Eveneens relevant zijn de opmerkingen van zijn voogd tijdens het persoonlijk onderhoud over de concrete integratie van verzoeker:

"Op school gaat het goed, hij doet zijn best. Niet altijd evident, maar hij gaat graag dat is positief. In het centrum geen zaken gehoord dat het moeilijk of zo ging. Over school geen opmerkingen." (NPO, p. 20)

Opvallend is de argumentatie van verwerende partij omtrent bovenstaande verklaringen. Zo meent verwerende partij dat verzoeker zich zeer bewust is van de negatieve feedback van andere Afghanen waardoor hij een hoge mate van begrip zou hebben omtrent de in Afghanistan heersende normen. Het gegeven dat hij daarbij omgaat met andere nationaliteiten dan Afghanistan zou wijzen op een hoge mate aan besef. Verwerende partij draait hier de redenering om: verzoeker is goed geïntegreerd en heeft zich intussen aangepast aan de hier in België heersende normen, hij beseft inderdaad dat dit verschillend is ten aanzien van de normen die gelden in Afghanistan, maar kan en wil zich hier niet aan aanpassen. Dat blijkt uit het gegeven dat hij vooral optrekt met andere nationaliteiten.

Uit deze verklaringen blijkt aldus dat verzoeker zijn best doet op school en de Franse taal leert en spreekt, naar school gaat, zich daar voor inzet, zich duidelijk openstelt voor de Belgische samenleving door zich uit te spreken voor man en vrouw, door vrij te kunnen kiezen of hij (fysiek) contact wilt aangaat met een meisje en door zich uit te spreken voor de vrijheid van religie.

Alleen al uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker zich duidelijk heeft aangepast aan de Belgische samenleving en de hier van toepassing zijnde gedragsregels. Bijgevolg vormen zijn verklaringen een eerste duidelijke aanwijzing dat verzoeker de normen en waarden die aan de basis liggen van deze regels eigen heeft gemaakt en tot een kernbestanddeel van zijn leven hier in België heeft gemaakt op een manier dat dit onlosmakelijk tot zijn identiteit en zijn persoonlijkheid is gaan behoren en dat er van hem dus niet mag worden verwacht dat hij dit opgeeft na terugkeer in Afghanistan.

Wars van de intussen vaste rechtspraak van Uw Raad beoordeelt verwerende partij deze elementen dus louter als zijnde een beknotting of inperking van bepaalde rechten, die volgens haar niet tot onmenselijke behandeling kan leiden in deze context. Het lijkt zich met een dergelijke houding totaal ignorant op te stellen voor de vaststelling dat het, zoals hierboven samengevat, in tegendeel gaat over een perceptie die op basis van dit soort elementen gecreëerd en vervolgens toegeschreven kan worden, op basis waarvan een persoon, zoals verzoeker in casu, dan een reëel risico op vervolging loopt. Verwerende partij negeert hiermee niet alleen de rechtspraak van Uw Raad, maar ook de door haar zelf geciteerde pertinente objectieve landeninformatie waaruit ontegensprekelijk blijkt dat dit geen hypothetische vrees is, maar een concrete vrees die steun vindt in deze informatie (zie bv. EUAA, Afghanistan targeting of individuals, augustus 2022, p. 50-55)."

[verzoeker verwijst naar rechtspraak RvV]

"Tot slot betwist verwerende partij betwist niet dat verzoeker voor de machtsovername vertrokken is uit Afghanistan. Evenmin wordt betwist dat verzoeker toen ongeveer 15 jaar oud was, en dus minderjarig was op dat moment, dat hij op nog steeds amper 16-jarige leeftijd in België is aangekomen in 2022 en dat er over zijn minderjarigheid nooit twijfel werd geuit en hij dus gedurende de hele procedure als minderjarige behandeld is geweest. Ook vandaag is verzoeker, nog steeds amper 17 jaar oud en dus nog steeds minderjarig.

Het is bovendien ook niet betwist dat verzoeker inmiddels meer dan twee jaar uit Afghanistan weg is en sindsdien grotendeels in Europese landen verbleven heeft, waaronder het grootste deel in België uiteraard.

Gelet op bovenstaande verklaringen en elementen, wordt voldoende aangetoond dat verzoeker voldoende geïntegreerd, blootgesteld en ondergedompeld geweest is in de Belgische samenleving en eraan deelneemt op een manier waarop redelijkerwijze aangenomen kan worden dat zijn denkbeeld ernaar gevormd is en zijn waarden en normen heeft aangepast aan de Belgische maatschappij. Hierdoor is het onmogelijk te verwachten dat hij zou moeten doen alsof hij niet met dergelijke waarden en normen in contact is gekomen, ook al zou hij alle mogelijke inspanningen leveren om 'het spel te spelen'.

Ten overvloede moet nog opgemerkt worden dat de rurale afkomst van verzoeker uit plattelandsgebied, gelegen in de provincie Nangarhar, niet betwist wordt en dat in een rurale omgeving traditionele waarden, normen en tradities nog een grotere rol spelen, waardoor verzoekers mogelijkheid 'to play the game' nog beperkter is omwille van zijn langdurig verblijf buiten Afghanistan. Wat betreft de regio van herkomst van verzoeker kan nog verwezen worden naar de redenering van Uw Raad in een arrest nr. 281.361 van 5 januari 2023 (p. 25) aangaande de provincie Nangarhar:

"In dit verband stelt de Raad bovendien vast dat volgens verschillende bronnen ISKP traditioneel een zeer sterke aanwezigheid heeft in de oostelijke provincies van Afghanistan en dat Nangarhar in februari en april 2022 wordt omschreven als een bolwerk van de organisatie. Verder blijkt dat ISKP sinds 2014 zich heeft toegespitst op de provincies Nangarhar, Kunar en Nuristan als plaatsen waar ze zich veilig kunnen terugtrekken enerzijds omwille van de locatie nabij de Pakistaanse grens en anderzijds omwille van de diepgewortelde salafistische ideologie in deze regio. Overigens werd in de periode tussen 19 augustus 2021 en 31 december 2021, Nangarhar door de VN Secretaris-Generaal als één van de vier meest door conflict geteisterde provincies in Afghanistan omschreven. Hoewel in november 2021 de taliban een hardhandige actie startte waarbij verschillende ISKP-leden werden gedood in Nangarhar, heeft ISKP nog steeds zijn belangrijkste bolwerk in Nangarhar en Kunar volgens een onafhankelijke analist in november 2021. Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat in de zeven maanden na de machtsovername door de taliban burgers in Nangarhar geïnterviewd werden door ISKP-militanten en dat de organisatie er nog steeds een belangrijk ondersteunend netwerk heeft en dat de taliban en ISKP er in een bloedige strijd verwickeld zijn (EU AA, "Afghanistan. Security Situation", August 2022, p. 158-159). De sterke aanwezigheid van ISKP in Nangarhar, en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen kan in casu eveneens als een risico-verhogende factor worden beschouwd voor verzoeker. Uit de beschikbare

landeninformatie blijkt immers dat Afghanen die zich identificeren met Westerse waarden naast de taliban ook door gewapende groeperingen in Afghanistan, zoals ISKP als onislamitisch kunnen gezien worden of als personen die de vorige regering steunden of als spionnen (EUAA, Country Guidance, p. 80). Moslim bondgenoten van het westen en personen die een vorm van “onzuivere” islam aanhangen, met inbegrip van niet-Soennieten en Soennieten die het soefisme of mystieke scholen van de islam beoefenden, kunnen door de groepering worden geïdentificeerd als geloofsafvallingen.”

De risico-verhogende factor waarvan sprake is in bovenstaand arrest, zijnde de identificatie door andere gewapende groeperingen zoals ISKP, die sterk aanwezig zijn in de provincie Nangarhar, is eveneens van toepassing op verzoeker.

Op basis van deze concrete en persoonlijke omstandigheden, die cumulatief beoordeeld moeten worden, kan er redelijkerwijs aangenomen worden dat van verzoeker niet verwacht kan worden dat hij zich in geval van terugkeer naar Afghanistan opnieuw aan de huidige regels en sociale voorschriften van de de facto-overheid kan aanpassen, dat de kans reëel is dat hij zich, bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst, niet aan de negatieve aandacht van de leden en aanhangers van de Taliban zal kunnen onttrekken en dat hij om deze redenen zal opvallen en in de aandacht zal komen te staan.

Gelet op al deze elementen en risicobepalende omstandigheden, die cumulatief en in relatie met elkaar beoordeeld moeten worden, moet er dan ook worden besloten dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke en/of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep in geval van terugkeer naar Afghanistan, in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet.”

Tot slot, wat de actuele veiligheidssituatie betreft, behoudt verzoeker zich het recht voor om dit middel, in de loop van de procedure en uiterlijk tot aan het sluiten van de debatten, verder uit te werken, inclusief de persoonlijke en individuele elementen en dat gelet op en omwille van de uiterst volatiele veiligheidssituatie en het gebrek aan concrete en betrouwbare, actuele en nauwkeurige informatie.

Inventaris der stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

- “1. Bestreden beslissing van 9 november 2023, verstuurd per aangetekend schrijven op 13 november 2023
2. Bewijs dat verzoeker over de kosteloze juridische tweedelijnsbijstand beschikt;
3. Rapport Asylas, Afghanistan: Consequences of non-cooperation with the Taliban 2017-2023, augustus 2023, <https://resources.asylos.eu/wp-content/uploads/reports/asi2023-11.pdf>.
4. Foto verzoeker samen met vader;
5. Foto's verzoeker met vriendin.”

3.1.2. In een aanvullende nota van 14 oktober 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments” van 4 november 2022;
- het EASO-rapport “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- het EUAA-rapport “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- het EUAA-rapport “Afghanistan Country Focus” van december 2023;
- het EUAA-rapport “Country Guidance : Afghanistan” van mei 2024;
- het EUAA-rapport “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- het EUAA-rapport “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023;
- de COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport “COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 2 februari 2024.

3.1.3. Op 17 oktober 2024 legde verzoeker een aanvullende nota neer met verscheidene documenten met betrekking tot zijn integratie in de Belgische samenleving alsook een foto die de band met zijn vader ondersteunt.

Verder voert verzoeker landeninformatie aan met betrekking tot de actuele situatie in Afghanistan en benadrukt tevens het gebrek aan informatie met betrekking tot personen die terugkeren naar Afghanistan.

Inventaris der stukken ter ondersteuning van de aanvullende nota:

- Foto met verzoeker en zijn vader (stuk 1);
- Foto met verzoeker en zijn ex-vriendin (stuk 2);
- Foto's met vriendin en haar ID kaart (stuk 3);
- Mailverkeer met betrekking tot zijn huidige job (stuk 4);
- loonfiches (stuk 5)"

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolging daar hij de vermeende band met de overleden persoon op de door hem neergelegde documenten niet aannemelijk maakt (i), het overlijden van zijn vader niet met zekerheid is aangetoond (ii), verzoekers verklaring rondom de moord op zijn vader niet kan overtuigen (iii), het niet aannemelijk is dat de taliban de oom van verzoeker met rust lieten (iv), het moment van zijn vertrek uit Afghanistan niet vaststaat (v) en verzoeker naliet de internationale bescherming te verzoeken in één van de Europese landen waar hij doorreisde vooraleer België te bereiken (vi). Vervolgens overweegt de bestreden beslissing nog terecht dat er geen problematiek volgt uit de werkzaamheden van verzoekers ooms langs moederzijde (vii).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terecht vaststellingen door het aanhalen van vergoelijkingsen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker de band met de persoon op de door hem neergelegde documenten niet aannemelijk maakt:

"1. Band met persoon waarvan je beweert dat hij overleden is niet aangetoond: je legt een kopie van een taskara (document 1), en een aantal foto's voor van een persoon waarvan je beweert dat hij overleden is en dat hij jouw vader is, alsook van diens begrafenis (document 2). De foto's van de begrafenis zijn te onscherp om iets uit op te maken. Louter op basis van de kleine en onscherpe foto op de taskara die van jouw vader zou zijn (document 1) valt ook niet op te maken dat het om de persoon op de andere foto's gaat (document 2). Bovendien geef je aan dat jij niet afgebeeld staat op de foto's van de zogezegd overleden persoon (CGVS p. 12, 13), noch leg je andere foto's voor waarop jullie samen te zien zijn."

Verzoeker legt in zijn verzoekschrift een foto neer waarin hij zou te zien zijn met zijn vader (verzoekschrift, nr. 4). De Raad merkt hierbij vooreerst op dat het een neergelegde bewijsstuk een kopie van een foto betreft, waarvan de inhoud en de vorm gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is. Na nauwgezet dit bewijsstuk te hebben onderzocht, lijkt er *in casu* ook werkelijk sprake te zijn van fabricatie. De Raad merkt immers op dat verzoekers gezicht op de foto volledig uit de toon valt met de rest van de foto. De textuur van verzoekers gezicht op de foto ziet er onnatuurlijk uit, omdat deze geheel niet overeenstemt met de overige elementen op de foto. De belichting verschilt ook op opvallende wijze van het gezicht van de andere persoon op de foto. Louter op basis van de visuele elementen wordt het sterke vermoeden gewekt dat deze foto werd bewerkt, teneinde het ongeloofwaardige relaas van verzoeker te remediëren. Dit doet echter slechts verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker.

In zijn aanvullende nota legt verzoeker opnieuw een foto neer van zichzelf en zijn vader.

De Raad herhaalt hierbij dat het neergelegde bewijsstuk een kopie van een foto betreft, waarvan de inhoud en de vorm gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is. Bovendien wijst de Raad erop dat aan privé-foto's weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie kunnen bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Mede gelet op de voorgaande vaststellingen inzake de in het verzoekschrift neergelegde foto, is de bewijswaarde van de foto in de aanvullende nota bijzonder relatief (aanvullende nota, stuk 1).

Het is de Raad ook niet duidelijk waarom verzoeker niet op de foto staat met zijn overleden vader. Immers stelt verzoeker dat er andere jongens van het dorp wél aanwezig waren (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 12). Verzoeker verklaarde hierbij dat hij emotioneel was en niet tot daar ging. Dat verzoeker de begrafenis van zijn eigen vader niet zou bijwonen, en dit als oudste zoon, is niet aannemelijk. Bovendien

verklaarde verzoeker het volgende omtrent zijn gevoelens omtrent de dood van zijn vader: *"Ik woonde in een land met veel oorlog, iemand die sterft, dat is peanuts. Ik wordt niet meer emotioneel"* (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 13). Verzoekers tegenstrijdige houding doet verder afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

Vervolgens oordeelt de bestreden beslissing op pertinente wijze dat het vermeende overlijden van de vader van verzoeker geenszins met zekerheid is aangetoond:

"2. Overlijden van vader niet aangetoond: om de dood van de persoon waarvan je beweert dat jij jouw vader is aan te tonen, leg je enkel een aantal foto's voor van wat zijn lichaam zou zijn (document 2). Het valt uit deze foto's evenwel niet op te maken of het werkelijk om een overleden persoon gaat (geen duidelijke sporen van verwondingen of typerende postmortale veranderingen), en deze zouden in scene gezet kunnen zijn. Je legt geen enkel ander stuk voor dat op zijn dood wijst, zoals een aangifte van zijn overlijden bij de autoriteiten, vaststellingen door de autoriteiten, getuigenissenverslagen, etc. (CGVS p. 13)."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat dit loutere speculatie betreft en hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend. De Raad merkt echter op dat er geen sprake is van speculatie vanwege de bestreden beslissing waar deze terecht stelt dat men niet kan afleiden uit het neergelegde beeldmateriaal of de persoon in kwestie werkelijk overleden is. Overigens betreft de vaststelling dat dit beeldmateriaal in scène zou kunnen gezet zijn geen speculatie, doch is dit een relevante overweging over de relatieve bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde documentatie.

Bovendien heeft de Raad ernstige twijfels bij de door verzoeker neergelegde foto's van diens zozegde overleden vader. Verzoeker legde 3 foto's neer van zijn vader gehuld in een laken die zich bevinden in het administratief dossier (documenten, stuk 5, nr. 2). Op twee van deze foto's is het gezicht van verzoekers vermeende vader duidelijk zichtbaar. Echter, blijkt de vader van verzoeker twee verschillende gezichtsuitdrukkingen te hebben. Op één foto heeft verzoekers vaders een neutrale gezichtsuitdrukking, op de ander heeft hij een nogal blijde uitdrukking, waarbij diens gezichtscontouren en mondhoeken duidelijk opwaarts fixeren. Dat een vermeende overleden persoon verscheidene gelaatsuitdrukkingen heeft, waarbij ook de levendige gelaatskleur opvalt, die identiek is aan die van de omstaanders, is niet aannemelijk. Er is dan ook een vermoeden dat deze foto's weldegelijk geënceneerd zijn.

Voorts merkt de bestreden beslissing terecht op dat de moord op zijn vader niet aannemelijk is:

"3. Moord op je vader is op zich weinig aannemelijk: je verklaart dat jouw vader verplicht werd door de overheid om papaver te vernietigen, en hij naderhand door de talib die eigenaar van de papaver was gevraagd werd een grote som geld te betalen, en vermoord werd nadat hij aangaf dit niet te kunnen betalen (CGVS p. 11). Dit is maar weinig logisch: als het doel was om geld van jouw familie te verkrijgen, zou de eerste stap hiertoe niet de moord op de voornaamste kostwinner mogen zijn. Hier op gewezen, verklaar je dat jouw vader net vermoord werd om de familie onder druk te zetten te betalen (CGSV p. 18). Dit is echter geen geloofwaardige manier van handelen. Als men jouw familie onder druk wou zetten om te betalen, konden andere en doeltreffendere stappen genomen worden, zoals het ontvoeren van familieleden, of het opeisen van goederen zoals het land en de tractor van de familie. Je verklaart hierover echter dat deze gewoon binnen de familie blijven tot op vandaag (CGVS p. 6). Bovendien stel je dat er ook geen onderhandelingen plaatsvonden om te bekomen dat een kleinere, meer realistische som werd gevraagd, of dat er met een plan van afbetalingen gewerkt kon worden (CGVS p. 17). Al deze zaken zijn moeilijk verenigbaar met (een conflict dat voortvloeit uit) een (vermeende) geldschuld. Anderzijds zijn er in jouw verklaringen geen elementen die er op wijzen dat er andere motieven dan de geldsom in het spel waren; het was voor de gemeenschap duidelijk dat jouw vader gedwongen geweest werd met geweld door de overheid om de papaver te vernietigen (CGVS p. 15), en er lijkt daarom geen andere bron van vijandigheid aanwezig."

Vooreerst stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat het inconsistente gedrag van derden hem niet kan worden verweten. De Raad merkt op dat de bestreden beslissing zich mag baseren op het geheel van de verklaringen van verzoeker ter beoordeling van zijn geloofwaardigheid, waarbij het verklaarde gedrag van derden een nuttig element kan vormen bij deze beoordeling. Het gebrek aan inzicht vanwege verzoeker inzake de handelswijze van de taliban plaatst zijn ongeloofwaardige verklaringen ook niet in een ander daglicht.

Waar verzoeker stelt dat de bestreden beslissing op onwettige wijze voorwaarden toevoegt aan wat de vaststelling van de algehele geloofwaardigheid en de bewijslast die op verzoeker rust in artikel 48/6, § 1 en 4, van de Vreemdelingenwet betreft, merkt de Raad op dat de mate van detail, consistentie en de plausibiliteit onder meer factoren zijn die spelen bij de beoordeling van de verklaringen van een verzoeker om internationale bescherming, en verzoeker toont geenszins aan dat de bestreden beslissing deze factoren niet betreft in zijn beoordeling. De Raad merkt op dat het aan verzoeker toekomt om de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten te weerleggen.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar zijn verklaringen waaruit blijkt dat er wel degelijk overlegmomenten plaatsvonden en stelt hierbij dat er mogelijks tijdens deze momenten een betalingsplan of vermindering van de verschuldigde som werd naar voren geschoven. Verzoeker stelt hierbij dat hij te jong was om deze momenten bij te wonen. De Raad merkt echter op dat verzoeker verklaarde dat hij achteraf van zijn ouders vernam wat er tijdens deze overlegmomenten werd besproken (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 16). Aldus kan worden verwacht dat verzoeker op de hoogte was van bepaalde voorstellen inzake de betalingen, hetgeen echter expliciet werd ontkend door verzoeker (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 17).

Nog overweegt de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat de broer van zijn vader met rust werd gelaten door de taliban:

“4. Weinig aannemelijk dat ze jouw oom ongemoeid zouden laten: je verklaart bovendien dat de broer van jouw vader tot op vandaag ongemoeid in het thuisdorp woont (CGVS p. 6). Nochtans zijn broers in de Pashtoun-traditie voor elkaar aansprakelijk als het bijvoorbeeld op wraak aankomt, en kan verwacht worden dat indien jij als zoon te vrezen zou hebben voor geweld omwille van wat jouw vader gedaan heeft, dit net zozeer voor zijn broer zou gelden. Hier op gewezen, kan je dit enkel ontkennen zonder verdere toelichting (CGSV p. 18). Bovendien verklaarde je dat de tractor waarmee jouw vader de papaver vernield zou hebben, gedeeld was tussen hem en zijn broer (CGVS p. 14), waardoor hij ook zo bij het incident betrokken kan worden, en het daarom nog vreemder is dat hij ongemoeid gelaten zou worden.”

De Raad merkt op dat de stelling dat broers in de Pashtoun-traditie voor elkaar aansprakelijk zijn wel degelijk wordt geschraagd door objectieve landeninformatie (landeninformatie, stuk 6, nr. 3: Landinfo, *Report Afghanistan: Blood Feuds, traditional law (pashtunwali) and traditional conflict resolution*). Er wordt in deze landeninformatie gesteld dat nauwe, mannelijke, volwassen familieleden verantwoordelijk worden geacht voor het uitvoeren van wraakmoorden, hetgeen de zeer dichte familiebanden benadrukt. Daargelaten dit gegeven, kan er redelijkerwijze worden aangenomen dat de taliban zich zouden richten naar de naaste familie van verzoekers vader, temeer daar verzoeker het land verliet. Dat de taliban al dan niet op de hoogte waren van het gedeelde bezit van de tractor, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

In zoverre verzoeker van oordeel is dat gezien zijn minderjarigheid, de bewijslast soepel dient te worden toegepast, benadrukt de Raad dat verzoekers minderjarigheid hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust. De Raad wijst er immers op dat ook van verzoeker als minderjarige redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een gedetailleerde en geloofwaardige wijze kan toelichten. Temeer nu uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij vijftien jaar oud was ten tijde van zijn beweerde vertrek uit Afghanistan, zodat kan worden aangenomen dat hij reeds de jaren des onderscheids had bereikt. Verzoeker toont met de loutere verwijzing naar zijn minderjarigheid en kwetsbaar profiel niet aan dat hij hiertoe niet in staat zou zijn, noch dat de commissaris-generaal zijn verklaringen te streng zou hebben beoordeeld. Dit geldt temeer nu de Raad vaststelt dat tijdens de procedure rekening gehouden werd met verzoekers minderjarigheid, daar hij werd bijgestaan door zijn voogd en werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer*.

De bestreden beslissing stelt tevens uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst.

Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

Waar verzoeker nog verwijst naar landeninformatie met betrekking tot de vervolging van voormalige overheidsmedewerkers, merkt de Raad op dat deze informatie niet dienstig is daar er geen geloof wordt gehecht aan verzoekers verklaringen inzake zijn problematiek.

De Raad merkt op dat verzoeker de motieven omtrent zijn vertrek uit Afghanistan, zijn laattijdige verzoek om internationale bescherming en zijn ooms in het verzoekschrift ongemoeid laat. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

Waar verzoeker verder nog verwijst eventuele problemen die terugkeerders naar Afghanistan kunnen ervaren, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*” januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat “*zina* betreft” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen.

Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“Ministry of Communications and Information Technology”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken. (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, “*Afghanistan – taliban’s impact on the population*”, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten,

intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “*Guidance Note*” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Teneinde zijn verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen of te wijzigen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan en desgevallend, in de huidige stand van de procedure, individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, kan verzoeker nieuwe elementen aanvoeren via het verzoekschrift en via een aanvullende nota.

De bestreden beslissing stelt terecht het volgende inzake de verwestering van verzoeker:

"1. Verklaringen geven blijk van een hoge mate van begrip omtrent de in Afghanistan heersende normen, wens om niet openlijk te breken met deze normen: je geeft aan dat je bewust geen zaken post op social media waarvan je denkt dat deze aanstootgevend zouden kunnen zijn voor andere Afghanen, zoals foto's met meisjes (CGVS p. 4, 6, 7), en blijkt je bewust van en gevoelig voor eventuele negatieve feedback van andere Afghanen in België omtrent jouw activiteiten hier. Je verklaart dan ook dat je soms bewust andere Afghanen of gesprekken uit de weg gaat waarbij jou verweten zou kunnen worden dat je in België te weinig bidt, of dat je hier zaken doet die niet door de beugel kunnen, zoals te weinig bidden, een vriendin hebben, alcohol drinken, en laat wegblijven (CGVS p. 6, 7, 9, 10). Je verklaart tevens dat je niet durft delen met jouw familie in Afghanistan dat je hier een vriendin hebt (CGVS p. 10). Er kan daarom gesteld worden dat je blijk geeft van een hoge mate van besef over het verschil tussen de in Afghanistan (Afghaanse gemeenschap) vigerende gebruiken, en deze gangbaar in België, alsook van een vermogen om jouw presentatie naar de buitenwereld toe zo nodig aan te passen.

2. Vormende jaren doorgebracht in Afghanistan: je hebt minstens tot je 15 jaar oud was in Afghanistan gewoond, en je verklaarde dat je acht jaar school gelopen hebt in Afghanistan, en kan lezen en schrijven in Pashto, het Dari machtig bent (CGVS p. 7, 8).

3. Praktiserend moslim: je geeft aan dat je nog steeds dagelijks probeert te bidden en deelneemt aan de vasten. Je stelt tevens dat het niet mogelijk is om naar de moskee te gaan of te bidden zo vaak je zou willen, maar wijt dit aan praktische problemen zoals het moeten volgen van lessen, eerder dan aan een gewijzigde religieuze beleving (CGVS p. 9).

4. Geen verregaande integratie in België: jij en jouw voogd geven aan dat je een zekere kennis van het Nederlands en Engels hebt (CGVS p. 8), maar niettemin bleek je voor het voeren van het interview nog een tolk Pashto nodig te hebben.

Daarnaast heb je nog geen banden gelegd met een gastgezin in België, noch heb je hier al gewerkt (CGVS p. 8, 10). Je speelt daarentegen wel nog cricket (CGVS p. 10), een sport eerder gangbaar in Afghanistan dan in België.

5. Weinig concrete elementen omtrent verwestering:

5.1. Je roept in dat je in België een vriendin zou hebben (CGVS p. 10). Uit de loutere omstandigheid dat je een feitelijke relatie hebt met een Belgisch meisje – waarover je overigens geen enkele verdere toelichting verschaft – kan niet blijken dat je verwesterd gedrag vertoont dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging en dat voor jou bijzonder belangrijk is om jouw (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

5.2. Menging over de positie van de vrouw in de maatschappij op zich niet voldoende: je geeft aan dat door jouw verblijf in België en de zaken die je hier meemaakte (namelijk het zien van en interageren met vrouwen in leidinggevende en posities van maatschappelijk aanzien) jouw visie op de positie van de vrouw gewijzigd is (CGVS p. 10, 11). Je bent zelf evenwel een man, waardoor het louter houden van deze denkbeelden een herintegratie in de Afghaanse maatschappij niet prima facie in de weg staat zoals dit voor een vrouw het geval zou zijn. Je geeft ook niet aan dat je bijzonder actief bent op dit vlak, bijvoorbeeld onder de vorm van politiek engagement of activisme.

5.3. Je geeft aan dat je jou niet kan vinden in de haar- en baardsnit die heden in Afghanistan gangbaar is, dat je per uitzondering alcohol drinkt, en dat je om jouw integratie te bevorderen westerse kleren probeert te dragen in België (CGVS p. 9, 10). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Je toont niet aan dat gegeven elementen deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je deze opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van jouw politieke of religieuze overtuiging."

Verzoeker verwijst op de eerste plaats naar hetgeen hij reeds verklaarde tijdens het persoonlijke onderhoud en bekritiseert de gevolgtrekking van de bestreden beslissing. Met het herhalen van reeds afgelegde verklaringen doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Verder verwijst verzoeker nog naar zijn jarenlange verblijf in België, zijn rurale regio van herkomst en de machtsovername van de taliban. De loutere verwijzing naar zijn tweejarig verblijf, hetgeen niet als bijzonder langdurig kan worden beschouwd, en de machtsovername van de taliban, volstaan niet om de vaststellingen van de bestreden beslissing te ontkrachten.

In zijn aanvullende nota merkt verzoeker op dat hij een nieuwe vriendin heeft met de Bulgaarse nationaliteit en thans het OKAN-onderwijs heeft afgerond en werkt. Het feit dat verzoeker een nieuwe vriendin heeft, werpt geen ander licht op de motivering van de bestreden beslissing inzake verzoekers relaties. Wat diens werkzaamheden betreft, is de Raad van oordeel dat het loutere feit dat verzoeker werkt geenszins tot een mate van verwestering doet besluiten. Voorts merkt de Raad op dat verzoeker geen bewijsstukken neerlegt van diens OKAN-traject. Daargelaten dit gegeven, kan de enkele verwijzing naar diens schoolgaan evenmin besluiten tot enige mate van verwestering.

Gelet op het gegeven dat verzoeker geen mate van verwestering aantoont, kan redelijkerwijze aangenomen worden dat verzoeker, indien hij inspanningen zou doen om zich aan te passen aan de heersende normen in zijn regio van herkomst, in geval van terugkeer geenszins riskeert een religieuze of politieke overtuiging te worden wordt toegedicht door de taliban, dan wel ISKP of andere gewapende groeperingen die nog steeds aanwezig zijn in Nangarhar omwille het gegeven dat verzoeker in staat zal zijn om zich te conformeren naar de aldaar geldende normen, die aan de grondslag van diens opvoeding lagen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...).”*

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precare socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie.

Verder voert verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is

geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP